

N:o 31.

Af herrar **S. Arnoldsson** och **O. Persson** i Killebäckstorp,
om ändring af 2 § 1 mom. brännvinstillverknings-
förordningen m. m.

Det kan icke bestridas, att nu gällande förordning angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887 i flera delar behöfver omarbetas, för att dess stadganden såväl i finansiellt och statsekonomiskt hänseende som i nykterhetens och sedlighetens intresse må komma i bättre öfverensstämmelse med hvad nutidens förhållanden kräfva. Tillverkning af brännvin är egentligen en jordbruksnäring och har utan jordbruk knapast något berättigande, men för jordbruket, i synnerhet inom de delar af landet, där den magrare jorden är öfvervägande och således potatisodling en nödvändighet för att få jordbruket att bära sig, är brännvinstillverkningen en naturlig näring. Denna tillverkning uttager ur naturprodukterna endast kolhydraten, men återgifver deras öfriga innehåll såsom affall åt dranken, genom hvars användning till foder dels kött och dels mjölk produceras, dels ock de mineraliska beståndsdelarna jämte kväfve i form af gödsel återföras till jorden, som sålunda kan bibehållas vid sin växtkraft. En rationell brännvinslagstiftning i vårt land bör därför, hvad tillverkningens bedrivande angår, hafva till syftemål att häfva denna tillverkning åt jordbruket, ty blott för spritens skull är sådan tillverkning icke att förorda eller uppmuntra. Vid den förändring af lagstiftningen, som torde vara snart förestående, bör därför brännvinstillverkning af melass, sockerbeter, majs och dylika ämnen äfvensom brännvinsdenaturering utgöra föremål för särskildt beaktande och närmare föreskrifter i afseende å beskattningen; men en förändring i förenämnda förordning, som kan genomföras utan vidare svårighet eller någon större ändring af nu gällande stadganden, är upphäfvande af det privilegium, som jästfabrikerna hittills åtnjutit att tillverka brännvin under sommarmånaderna från den 1 maj till den 1 oktober, då all annan sådan tillverkning är inställd. Denna brännvinsbränning verkar menligt för den tillverkning, som för jordbruksnäringen är nödvändig, enär den ökar förrådet af disponibel vara och så-

lunda något trycker dess pris samt småningom bildar ett öfverskott af lagradt brännvin. Den är icke heller nödig för jästtillverkningen, enär det numera i utlandet använda systemet af så kallad luftjästberedning utan brännvinsbränning visat sig vara för jästtillverkning fördelaktigare. Det är nog mäktiga intressen, som verka för bibehållandet af detta privilegium samt det inflytande på brännvinsprisen, som det medför, men då det i andra afseenden måste anses såsom för den viktigare jordbruksnäringen menligt, bör det upphöra eller åtminstone genom en särskild tilläggsbeskattning något stäffas.

Jag får därför vördsamt föreslå:

1:o) att § 2 mom. 1 i kungl. förordningen den 13 juli 1887 sålunda ändras, att orden »och vare brännvinstillverkning i sammanhang med pressjästberedning medgifven äfven under den återstående delen af året mot de särskilda villkor Kungl. Maj:t pröfvar erforderliga», ur denna § utgå;

2:o), i händelse denna förändring i tillverkningslagen icke skulle bifallas,

att det brännvin, som under tiden från den 1 maj till den 1 oktober i sammanhang med pressjästberedning tillverkas, skall, efter afdrag af två procent, som äro skattefria, påföras en särskild tilläggsafgift eller skatt af fem öre per liter af normalstyrka såsom skälig ersättning för den särskilda förmån och rättighet, berörda tillverknings bedrivande åtnjuter.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 23 januari 1903.

Sv. Arnoldsson.

Häri instämma:

Nils Jönsson.

Olof Persson.

J. Johanson.

And. Jönsson.

Axel E. Lindvall.

Nils Svensson.

I motionens syfte instämmer:

P. Pehrson,
Töneryd.